

[Heick.]

det også en kommende undervisningsminister.

Som sagt, det er min bestemte opfattelse, at dette spørgsmål ikke beskæftiger sindene i den almindelige offentlighed i det omfang, som det ærede medlem fru Ingeborg Refslund Thomsen har fremstillet det. Vi havde et møde forleden aften i Løgumkloster, hvortil ventres og det konservative folkepartis medlemmer fra kredsen var indbudt. Jeg gjorde dér rede for forhandlingernes forløb, og der blev ikke fra forsamlingens side givet udtryk for nogen almindelig misbilligelse. Der var et par enkelte, der havde ordet til dette afsnit, men den store forsamling deltog ikke i debatten herom, og det blev endda fra en enkelt side fremhævet, at talen om, at den sønderjyske befolkning ikke var blevet hørt, ikke kunne holde stik, idet man gennem de politiske partier havde fået en orientering. I den kreds, hvor jeg har mit daglige arbejde, har jeg orienteret sogneformændene i et lukket møde i så stort omfang, som det var muligt med overholdelse af de forpligtelser, vi var indgået på herovre, og jeg vil mene, at det ærede medlem fru Ingeborg Refslund Thomsen har haft den samme adgang til at informere sine kredse i Nordslesvig.

Undervisningsministeren (Bomholt): Jeg takker de ærede ordførere for deres udtalelser. Jeg takker det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft og det ærede medlem hr. Heick for udtalelserne vedrørende moderniseringen af det sønderjyske skolevæsen. Når det foreliggende lovforslag inden længe er vedtaget, agter jeg at indkalde de sønderjyske skoledirektioner til møde i ministeriet og dér drøfte problemerne igennem. Jeg føler mig overbevist om, at vi vil finde frem til enighed, nu som før.

Til det ærede medlem fru Ingeborg Refslund Thomsen: jeg beklager, at det i kraft af begivenhedernes særlige forløb og form ikke var muligt at give en bredere anlagt orientering. Personlig har jeg været til et møde i Tinglev med de socialdemokratiske tillidsmænd, der enstemmigt tilsluttede sig mit synspunkt; jeg bemærker, at arbejderbevægelsen ikke var medtaget af det ærede medlem fru Ingeborg Refslund Thomsen.

Der er, ser jeg godt, eet bestemt problem,

der ligger bag det ærede medlems tale. Det er usikkerheden med hensyn til det tyske mindretals propagandametoder. Under besættelsen var der dele af det tyske mindretal, der tog nazistiske metoder i brug, når det gjaldt om at bringe mennesker ind i tyske organisationer og tyske skoler. Man henvendte sig til visse hjem og opfordrede mennesker under mere eller mindre skjulte vendinger til at melde sig til den tyske bevægelses organer. Nazismen faldt, som den forbrydelse mod menneskeheden, den var, og de, der anvendte dens våben, skar sig i hænderne. Den periode er afsluttet, men dens metoder skulle selvfølgelig nødtigt gå igen under demokratisk maskering. Vi nærmer os 10 års jubilæet for de tyske undertrykkes fald, og så er spørgsmålet, om den frihed, vi vandt, nu også fuldtud respekteres fra alle sider, om de overvundnes metoder også helt er forsvundet fra det kulturelle billede i Sønderjylland. Der er mennesker i Sønderjylland, der ligesom det ærede medlem frygter, at den frihed, som det tyske mindretal opnår, kan anvendes mod den fælles demokratiske frihed, idet man tænker sig den mulighed, at tyske propagandister, der intet har forstået og intet har lært, vil gå rundt til hjemmene for påny at lægge pres på hjem, der vel har tilknytning til Tyskland, men ønsker at indpasse sig i frie danske former. Fra dansk side har man aldrig benyttet sig af en sådan fremgangsmåde. Hjemmenes fred må respekteres, og forældreretten skal ikke knægtes, hverken åbenlyst eller skjult, gennem pres udefra.

Jeg går ud fra, at det ærede medlem hr. Hans Schmidt som folketingsmand i Danmark er af samme opfattelse, men jeg ville gerne også i min argumentation overfor det ærede medlem fru Ingeborg Refslund Thomsen have dette klart bekræftet. Jeg føler mig overbevist om, at jeg ikke generer eller krænker det ærede medlem hr. Hans Schmidt ved at bede ham tage ordet. Et klart svar vil være egnet til at klare mange misforståelser og medvirke til god luft i grænselandet. Det må være hjemmene selv, der udfra egne frie synspunkter selv bestemmer, hvor børnene skal gå i skole, hvilke kulturelle værdier der skal sættes højest; og forudsætningen for, at der kan komme afspænding i grænselandet, er, at denne forudsætning respekteres også fra det tyske mindre-